

Sygn. akt VIII C 1341/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

przeciwko J. D.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego J. D. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 3.010 zł (trzy tysiące dziesięć złotych);
2. umarza postępowanie w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanego J. D. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 955 zł (dziewięćset pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 1341/17

UZASADNIENIE

W dniu 30 listopada 2016 roku powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu J. D. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 3.030 zł oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych (38 zł) oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzona pozwem wierzytelność znajduje swoje źródło w umowie pożyczki, na mocy której pozwany otrzymał w dniu 1 sierpnia 2016 roku kwotę 2.500 zł, zobowiązując się do jej spłaty wraz z opłatą za udzielenie pożyczki w wysokości 550 zł w terminie do dnia 31 sierpnia 2016 roku. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania i dokonał spłaty wyłącznie kwoty 20 zł.

(pозew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-4)

W dniu 17 lutego 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Powyższy nakaz pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości, zgłaszając zarzut przedawnienia roszczenia.

Postanowieniem z dnia 29 marca 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 5, sprzeciw k. 5v.-7, postanowienie k. 9v.)

W piśmie procesowym z dnia 8 lipca 2017 roku, doprecyzowanym pismem procesowym z dnia 5 września 2017 roku, powód ograniczył powództwo o kwotę 20 zł, uiszczoną przez pozwanego w dniu 13 stycznia 2017 roku.

(pismo procesowe powoda k. 12, k. 30)

Na rozprawie w dniu 12 grudnia 2017 roku pełnomocnik powoda oraz pozwany nie stawili się.

(protokół rozprawy k. 35)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 sierpnia 2016 roku pozwany J. D. zawarł z powodem umowę pożyczki, na mocy której udzielono mu pożyczki pieniężnej w kwocie 2.500 zł. Pozwany zobowiązał się spłacić otrzymaną kwotę wraz z opłatą za udzielenie pożyczki w wysokości 550 zł do dnia 31 sierpnia 2016 roku. W umowie nie zastrzeżono odsetek kapitałowych. Całkowita kwota do spłaty obciążająca pozwanego wynosiła 3.050 zł. Podstawę udzielenia pożyczki stanowiła umowa ramowa pożyczki zawarta przez strony w dniu 22 czerwca 2016 roku oraz wniosek o pożyczkę złożony przez pozwanego za pośrednictwem serwisu internetowego powoda.

Pozwany nie spłacił pożyczki w terminie, na skutek czego powód pismem z dnia 3 października 2016 roku wezwał go do zapłaty zaległości.

Na poczet spłaty pożyczki pozwany dokonał wyłącznie dwóch wpłat w kwocie po 20 zł, co miało miejsce w dniu 15 listopada 2016 roku oraz w dniu 13 stycznia 2017 roku.

(potwierdzenie przelewu k. 17, k. 18, umowa ramowa pożyczki k. 19-20v., formularz informacyjny k. 21-22v., wezwanie do zapłaty k. 23, tabela opłat k. 24-24v., regulamin udzielania pożyczek k. 25-26v., okoliczności bezsporne)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, w zakresie po modyfikacji pismem procesowym z dnia 8 lipca 2017 roku i z dnia 5 września 2017 roku, jest zasadne w całości i podlega uwzględnieniu.

Na wstępie czynionych w niniejszej sprawie rozważań podnieść należy, że strona powodowa w pismach procesowych, o których mowa wyżej, cofnęła żądanie pozwu w zakresie kwoty 20 zł. Uznając, że częściowe cofnięcie powództwa przez powoda nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w sprawie w części, w której nastąpiło cofnięcie, orzekając jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

Powód wykazał swoje roszczenie w stosunku do pozwanego załączonymi do pozwu dokumentami, a pozwany, choć w treści sprzeciwu zaskarżył wydany w sprawie nakaz zapłaty w całości, to jednocześnie nie zgłosił żadnych twierdzeń, które podważałyby roszczenie powoda co do zasady, jak i wysokości, nie udowodnił również (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), aby spłacił swoje zobowiązanie wynikające z zawartej z powodem umowy pożyczki w kwocie wyższej, aniżeli wskazał to powód. Swoje stanowisko procesowe pozwany oparł wyłącznie na zgłoszonym zarzucie przedawnienia roszczenia, który to zarzut okazał się jednak niezasadny. W sprawie znajdował zastosowanie trzyletni termin przedawnienia (art.

118 k.c.), a zatem biorąc pod uwagę termin wymagalności pożyczki oznaczony w zawartej przez strony umowie (31 sierpnia 2016 roku) oraz datę wytoczenia powództwa (30 listopada 2016 roku), Sąd uznał, iż roszczenie powoda nie uległo przedawnieniu.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.010 zł, co było w całości zgodne z żądaniem powoda. O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.

Na koszty procesu poniesione przez powoda w przedmiotowej sprawie w łącznej wysokości 955 zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu 38 zł, koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej – 900 zł oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.